

РЕШЕНИЕ

№ 2273

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **970** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Началник сектор към ОПП – СДВР срещу решение №4631 от 01.12.2022г. на СРС по нахд №20221110210077, с което е отменено наказателно постановление №21-4332-014229 от 13.07.2021г. издадено от Началник сектор към СДВР, с което на Ц. Т. С. от [населено място] е наложена глоба от 900 лв. по чл.182, ал.1 т.6 от Закона за движение по пътищата и е лишен от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за това че на 04.05.2021г. в 10,05ч. като водач на МПС с [рег.номер на МПС] със скорост от 125км. в час при ограничение за населено място от 50 км.в час, измерена със система записваща и заснемаща в [населено място], по околновръстен път, от бул.С. шосе към бул.Св.Св.К. О.. Също така на основание Наредба Из-2539 са му отнети 12 контролни точки.

По изложените в жалбата съображения за неправилност на решението –се моли същото да се отмени. Оспорва се констатацията на СРС, че нарушението не е безспорно установено. Твърди се, че съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. Позовава се на съдебна практика по дела №8943/2018г. VI о. на ВАС, по дело №14196/2017г. VII отд. на ВАС и т.н..Подчертава се, че в производството пред съда оспорващият не е ангажирал никакви доказателства за опровергаване на посочените констатации. Визира се, че действителност актосъставителката при разпита си пред съда –не е

можела да даде категоричен отговор дали е имало ограничение на скоростта друго, от това за населено място т.е. 80 км.в час вместо посочените 50 км. в час, но това се обяснява с периода от време, с множеството нарушители и т.н.. С оглед всичко изложено се моли да бъде уважена касационната жалба.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, но изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа изложените доводи в касационната жалба. Претендира при уважаването ѝ - юрисконсултско възнаграждение. Ответникът по касацията Ц. С.- лично се явява и оспорва жалбата.

Представителят на СГП изразява становище да се уважи жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Касационната жалба е в срок, по отношение на решение подлежащо на касационна оспорване, като по съществото си е неоснователна.

За да достигне до гореизложените изводи, съдът съобразява следното:

В оспореното решение СРС е констатирал /при второто разглеждане на делото/, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но по същество деянието не е установено. Спорен е бил факта на конкретното ограничение на скоростта, не и относно скоростта, която е била установена на управлявания от водача автомобил. СРС за разлика от предходния състав /при първото разглеждане на делото, при което НП е потвърдено/ се е позовал за недоказаност на деянието, въз основа на събраните пред него гласни доказателства. Приел е, че от показанията на св.Д. Ч. /актосъставител/ не се установява посоченото ограничение на скоростта. Формирал е извода относно ограничението констатира, че има противоречия в показанията –първоначално свидетелката говори за ограничение от 50 км.в час, а впоследствие за възможно такова от 80 км.в час на въпрос поставен от съда.

Настоящата инстанция възприема изводите на СРС за компетентност на АНО и актосъставителя, както и крайния извод за незаконосъобразност на НП, но установява, че в производството е допуснато съществено процесуално нарушение на чл.42, ал.1 т.3 от ЗАНН и чл.57, т.7 от ЗАНН при описание на деянието.

В АУАН и в НП има несъответствие във връзка с мястото на нарушение. В АУАН е посочено, че лицето управлява л.а. в посока от бул.С. шосе към бул.Св.Св.К. О., докато в НП посоката е отразена от бул.С. шосе към бул.Св.Св.К. О.. Посоченото е съществено нарушение, защото не стеснява периметъра на мястото на деянието, а го променя, доколкото след бул.С. шосе не е бул.С. шосе, а бул.Св.Св.К. О., поради което от така посочено в НП следва, че се обръща посоката на движение. Трябва да се има предвид и че в АУАН и в НП не е отразено и точното място на деянието чрез посочване на №, където е била позиционирана системата за видеоконтрол. Видно от Протокол №6-38-29 от проверката на мобилната система за видеоконтрол същата е била на [улица].

С оглед изложеното -макар по същество съдът да намира, че деянието е доказано, предвид събраните писмени доказателства - официален документ от трето лице Схема с пътните знаци на процесното място, депозирана от Столична община с писмо №26.09.2022г., която СРС не е обсъдил, а е дал необоснован приоритет на показанията на актосъставителката / която не е очевиден, вкл. и без да и предяви протокола от мобилна система/, то с оглед крайния извод за незаконосъобразност на НП - следва решението на СРС да се остави в сила.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №4631 от 01.12.2022г. на СРС по нахд №20221110210077, с което е отменено наказателно постановление №21-4332-014229 от 13.07.2021г. издадено от Началник сектор към СДВР, с което на Ц. Т. С. от [населено място] е наложена глоба от 900 лв. по чл.182, ал.1 т.6 от Закона за движение по пътищата и е лишен от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател:

Членове:1.

2.